

B. Nørgaard: Da jeg var Medlem af det i denne Sag tidligere nedsatte Udvalg, som, paa Grund af Folkethingets Oplosning, uagtet dets Arbejde var langt fremrykket, ikke fik afgivet sin Betænkning, skal jeg tillade mig at henlede den ærede Forsamlings Opmærksomhed paa nogle enkelte Punkter. Jeg skal ikke vidtløftigt gaae ind paa de mindre væsentlige Uoverensstemmelser, hvorved dette Forslag i væsentlige Dele synes at være i Strid med Forordningen af 4de Marts 1690, men blot fremhæve enkelte af de mere fremtrædende Punkter. Der er saaledes opført i Forslaget for Løgstør Birk 57 Tdr. $2\frac{3}{4}$ Skpr. Rug og 29 Tdr. $5\frac{1}{8}$ Skpr. Byg, men efter Gaardenes Antal skal der, i Uoverensstemmelse med Forordningen af 1690, kun svares 51 Tdr. $4\frac{1}{2}$ Skpr. Byg, og dog staaer det opført i Forslaget med 347 Rbd. 24 f. Seer man hen til Morsø, saa staaer Kornbeløbet for denne Jurisdiction i Forslaget opført med 120 Tdr. Byg og 1 Td. Rug; men efter Gaardenes Antal kan det, i Henhold til bemeldte Forordning, kun beløbe 69 Tdr. Byg. Og efter de Beretninger, som ere indkomne i 1833, var dette Beløb anslaaet til 135 Tdr. Byg og 10 Tdr. Rug, og i Lovforslaget beregnes Godtgjørelsen desuagtet til 364 Rbd. 48 f. Leger man fremdeles Hjerm og Ginding Herreder, ere de i Lovforslaget opførte med 59 Tdr. 4 Skpr. Rug, 45 Tdr. 4 Skpr. $2\frac{1}{2}$ Tdr. Byg og 5 Rbd. 3 Mk. 11 f. i Penge; men efter Gaardenes Antal kan Beløbet kun udgjøre 78 Tdr. 5 Skpr. Byg, og Erstatningssummen staaer dog i Lovforslaget opført med 410 Rbd. 9 f. Vender jeg mig nu til det Herred, hvor jeg hører hjemme, saa staaer det i Lovforslaget opført med 90 Tdr. Rug og 42 Tdr. Byg, men efter Gaardenes Antal kan det kun udgjøre 90 Tdr. $4\frac{1}{2}$ Skpr. Byg, og Erstatningssummen er dog ansat til 531 Rbd. En Modsatning hertil findes nemlig i Hassing og Refs Herreder, hvor der før 1848 blev oppebaaret 192 Tdr. $2\frac{1}{4}$ Skpr. Byg og 7 Tdr. $3\frac{1}{4}$ Skpr. Rug, men efter 1848 er der kun oppebaaret 64 Tdr. 3 Skpr. Byg, som i Lovforslaget nu er forandret til 67 Tdr. 3 Skpr. Byg, og det stemmer aldeles med det Quantum Byg, som har Hjemmel i Lov af 4de

Marts 1690 efter dens Bestemmelse om Gaardenes Antal. Efter min Anskuelse kan jeg nu langtfra ikke finde det billigt eller retfærdigt, at en Mand, fordi han, efterat hans Forpligtelse til at holde Retshvidner var bortfalden, alene af Redelighedshensyn har anseet sig uberettiget til at opkræve et større Quantum Byg, end det, som var ham hjemlet ved Forordningen af 1690, nu skulde af den Grund lide Tab paa sine Indtægter. Jeg finder det endog saameget mere ubilligt, naar de Embedsmænd skulle have Erstatning efter den større Maalestok, fordi de, uagtet den omtalte Forpligtelse var ophørt, havde været at indkræve Mere, end der var hjemlet ved Forordningen af 1690, og hertil kommer, at endog endeel af disse, efter de Oplysninger, som have været Udvalget meddelte, kun har svaret Krigsskat, efter det mindre Beløb, og ikke betalt Krigsskat efter den større Indtægt, hvorfor de nu efter Lovforslaget skulle have Erstatning, og dette synes mig er en meget væsentlig Betragtning ved Bedømmelsen af Sagen.

I Loven af 19de Marts 1852 hedder det vel, at der ved Lov skal bestemmes et saadant Tillægsbeløb, som kan være tilstrækkeligt til, at alle disse Embedsmænd kunne faae fuld Erstatning for det ved Loven af 20de Juni 1850 ophævede Dommer- og Skriverfor; men denne sidste Lov omtaler ingen anden Godtgjørelse end den, der er hjemlet ved Forordningen af 4de Marts 1690. Og det stemmer ogsaa ganske med Loven af 19de Marts 1852 § 1, som bestemmer Godtgjørelsen saaledes, at Gaarde med 6 Tdr. Hartkorn skulle betale dobbelt Saameget, som Gaarde under denne Størrelse. Da Sagen tidligere var til Forhandling her i Salen, tillod jeg mig at yttre, at det efter min Formening vilde være urigtigt at afgjøre denne Sag, forinden man havde indhentet yderligere Oplysninger, navnlig fra Uverne, thi det kan jo ikke nægtes, at de foreliggende Oplysninger alene fra de Mænd, som have Indtagten, jo er noget eensidig, og at Villighed taler for, at man bør høre begge Parter. Men, forsaavidt denne Anskuelse om Sagen ikke skulde finde videre Gjen-